

Un somni fet realitat!

1r Premi Prosa Categoria I

Tot va començar un dia, quan la Martina tenia cinc anys. La Martina estava mirant la televisió amb els seus pares: un documental d'animals que viuen a la selva. Com sempre li passa a molta gent, quan arriba el moment més interessant del documental arriben els anuncis. La Martina els va preguntar que si podrien canviar de canal perquè els anuncis no li interessaven gens. Així que van anar de canal en canal de la televisió, fins que es van trobar amb un programa que a la Martina li va semblar molt interessant i la va impressionar molt. Els va dir als seus pares que deixessin aquell canal perquè li interessava.

Era un canal sobre esports olímpics; en concret, sobre patinatge artístic. Des d'aquell moment la Martina es va quedar una bona estona mirant el programa. Li va agradar tant el que veia per la televisió que li van venir ganes de provar per primer cop aquell esport. Els va preguntar als seus pares si la podrien apuntar a patinatge artístic, a un club perquè pogués provar l'esport. Els pares li van dir que sí perquè a les tardes ella no feia res i tenia temps de sobres.

Va arribar el gran dia que van portar la Martina a un club de patinatge artístic i va provar per primera vegada de patinar sobre quatre rodes. Els dies anaven passant i cada dia que passava a la Martina li anava agradant més aquell esport. Així van anar passant les setmanes, els mesos...

Fins que van passar uns quants anys. Cada any que anava passant, la Martina s'anava fent més gran i cada vegada els estudis s'anaven complicant més. La Martina en aquells moments era una de les millors patinadores del seu nivell, així que l'entrenadora de patinatge va prendre una decisió:

Que la Martina comencés a fer competicions perquè era molt bona, es veia que s'esforçava molt i també invertia del seu temps en practicar el seu esport preferit. Va arribar el gran i tan esperat dia en què la Martina havia de competir. Era la seva primera competició. Es va posar molt nerviosa, però va recordar el programa de televisió que havia vist de petita i se li van treure els nervis. Va sortir a la pista, s'ho va passar molt bé i va gaudir molt en la seva primera competició.

L'entrenadora es va sorprendre que la Martina ho havia fet fins i tot millor que en les pràctiques que feia. El dia s'estava a punt d'acabar i es va acostar la fi de la competició. Per fi era l'hora d'entregar els premis. La Martina no s'ho podia creure quan van dir qui havia quedat en tercera posició i, per fi, en la primera posició. Efectivament, la Martina havia guanyat el campionat i estava molt contenta. Els anys van anar passant i en cada competició la Martina quedava al pòdium. Fins que un dia, quan ja s'havia passat molts nivells, l'entrenadora no podia estar més contenta de la seva alumna, i la Martina, per internet, es va trobar un anunci que deia que al juny hi hauria una competició internacional. La Martina es va quedar en xoc!

Quan va arribar el següent dia de l'entrenament, la Martina li va comentar de seguida a la seva entrenadora. Com era d'esperar, l'entrenadora ja ho havia vist des de feia uns dies i va

pensar a apuntar a la Martina en la gran oportunitat de poder competir en una competició internacional. L'entrenadora li va fer la gran pregunta a la Martina:

- Martina, vols competir en aquesta competició internacional?

La Martina ni s'ho va pensar i li va afirmar amb un "sí" molt emocionada. Ara sí que la Martina es va dedicar amb totes les seves forces en tots els entrenaments, perquè competiria en una competició internacional.

El dia més esperat, amb moltes emocions, va arribar. Era el gran dia de la competició. La Martina es va preparar moltíssim. Abans que sortís a pista, es va recordar de dues coses molt importants i molt especials per ella. Es va recordar que ella volia complir el seu somni de ser com aquella noia que va veure per la televisió i també de la seva primera competició. Amb un gran somriure la Martina va sortir a pista.

La competició estava a punt de finalitzar. Va arribar l'hora que entreguessin els premis. La Martina en aquell moment es va posar molt nerviosa, però va confiar en ella mateixa i va pensar en tot l'esforç que hi havia dedicat. Els jutges van començar a dir els resultats: la tercera classificada és..., la segona classificada és..., i la primera classificada és..., és la Martina.

L'entrenadora i la Martina no s'ho podien creure. Una emoció inexplicable sentia en aquell moment la Martina. Després de l'entrega dels premis, la Martina els va agrair als seus pares per deixar-la complir el seu somni i a la seva entrenadora per entrenar-la genial. La Martina va sortir per la televisió: el seu gran somni s'havia fet realitat, gràcies a tot l'esforç que hi havia dedicat. Tot el món la coneixia i quan passava pels carrers, tothom volia fer-se una foto amb la campiona internacional de patinatge artístic.

Un missatge molt bonic que va dir per finalitzar la Martina. Va dir: si voleu aconseguir el vostre somni, només fa falta que us esforceu molt per poder aconseguir el que voleu.

Ivana Giurchita, 1r ESO